

παιδούλα

παιδούλα, η, ουσ. [<παιδί + κατάλ. -ούλα], το μικρό κορίτσι: «έχει ένα μεγάλο γιο και μια παιδούλα, που πηγαίνει ακόμα στο γυμνάσιο». (Τραγούδι: το 'χα τρακάρει, το 'χα αγαπήσει, ήσουν **παιδούλα** κι ολοζώντανη, μα πια σουτάρεις, και ποιος να σε γνωρίσει, δε φτάνει να 'σαι μοναχά παιδί).

- το παίζει παιδούλα, βλ. φρ. το παίζει μπεμπέκα, λ. [μπεμπέκα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας